

tist Resultat, selv om det ikke kan opnaaes i hele den Udstrækning, som jeg troer vilde være den rigtigste og ønskeligste. Flere af de Klager, jeg har hørt, ere fremkomne fra Stamhusgodser, og det har for mig seet ud som, om de private Godsbesiddere i det Hele taget ikke vare haardere mod deres Fæstere end mange af dem, der ikke ere egentlige Ciere, men kun Besiddere af Fæstegods. — Jeg finder ikke Anledning til at opholde Thinget længere i dette Dieblik. Alt, hvad der angaaer selve Forslagets Indhold, vil der jo være en nær Leilighed til at komme ind paa, og desuden maa jeg antage, at Sagen maa være dem, der interessere sig for den, og altsaa Rigsdagen, saa vel bekendt, at det ogsaa vilde være omtrent overflødigt at udtale sig videre desangaaende.

Formanden: Det indbragte Lovforslag vil blive trykt omdeelt til de ærede Medlemmer.

Det følgende Nummer paa Dagsordenen var:

Folkethingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds indbringer: Forslag til Lov indeholdende nogle Bestemmelser om Brandforsikringer for Bygninger paa Landet og navnlig om den ved Anordningen af 29de Februar 1792 oprettede almindelige Brandforsikkring for Landbygninger.

Winther: Jeg skal med Hensyn til dette Lovforslag indskrænke mig til at bemærke, at det er det selsamme, som blev forelagt af mig i forrige Session. Der fandt i en af de sidste Dage af Sessionen en ganske kort Behandling Sted af denne Sag, og den daværende Minister erklærede, at han vilde være tilbøielig til at tage den i sin Haand og forberede den. Dette bevægede mig til at udtale, at under disse Omstændigheder vilde jeg være tilbøielig til at lade Sagen ligge hen, indtil det viste sig, hvad Ministeriet foretog. Men siden den Tid er der indtruffet nogle Omstændigheder, som gjøre, at jeg paany fremkommer med Forslaget. Den første af disse Omstændigheder er den, at vi have skiftet Su-

stitsminister, og at altsaa det Udsagn, som bragte mig til at tage Lovforslaget tilbage i forrige Session, ikke er bindende for den nuværende Minister; denne Grund maa ansees for at være bortfalden og kan altsaa ikke mere gjælde for mig. Dernæst er der af Repræsentantskabet blevet foretaget Forandringer i Tariffen for Landets almindelige Brandforsikkring, som er bleven stadfæstet af Kongen. Men naar jeg betragter de Forandringer, som nu ere skete 2 Gange, siden Rigsdagen vedtog en Tarif for denne Forening, saa seer jeg, at dette Repræsentantskab, der kun paa en meget uegentlig Maade er valgt af de Interesserede, idet det, som bekendt, er ved en meget langt udstrakt Delegation, at dets Medlemmer ere valgte til Repræsentanter for Foreningen, har foretaget flere og flere Afvigelser fra, hvad Rigsdagen troede at være det Rette med Hensyn til Tariffen. Da nu Rigsdagen efter min Mening er en langt bedre Repræsentation for denne Forening, der har et saa talrigt Tilhæng over hele Landet, end det nuværende Repræsentantskab, saa forekommer det mig, at denne Sag fortjener Opmærksomhed her, naar man seer Afvigelser fra, hvad der af Rigsdagen er blevet anseet for at være det Rigtige, vedtagne af en Repræsentation, i hvilken det er en Kjendsgjerning, at de, der ere Ciere af de største og meest brandfarlige Gjenstande, have en total Overvægt, og naar man fremdeles seer, at de Forandringer, som foregaae, ere af den Vælsagenhed, at de i Særdeleshed ere gaaede ud paa at lette Byrden for dem, der ere i Besiddelse af de meest brandfarlige af alle Gjenstande. Jeg skal i den Henseende gjøre opmærksom paa, at den højeste Tariffats i Lov af 1857 — troer jeg, det er — nu i den sidst udkomne Tarif for Landets almindelige Brandforsikkring er bleven ansat til omtrent det Halve. Endelig er der et tredie Moment, som har bragt mig til paany at fremdrage Sagen, og det er dette, at under tidligere Ministerier har der været en vis Tilbøielighed til at forebygge altfor stærke Krav paa Sportler fra Bestillingsmændenes Side, men i den senere Tid er man kommen bort herfra og har indrømmet Gebyrer for